

4. И яви имъ ся Илія съ Моисея; и разговаряхъ ся съ Исуса.

5. И отговори Петръ и казува на Исуса: Равви, добро е да смы тука; и да направимъ три шатры, за тебе едиъ, и за Моисея едиъ, и за Иліѣ едиъ.

6. Защото не знаяше какво да рече; понеже бѣхъ уплашени.

7. И облакъ гы засѣни; и гласъ дойде изъ облака който казуваше: Тойзи е Сынъ мой възлюбленный; слушайте него.

8. И внезапно като ся обзърѣхъ, не видѣхъ вече никого съсь себе си, освѣнь Исуса самичкъ.

9. И когато слѣзувахъ отъ горѣ-тѣ, зарѣча имъ да не кажѣтъ никому това що видѣхъ, освѣнь кога Сынъ челоувѣскый възкръсне отъ мъртвы-тѣ.

10. И задържахъ слово-то *въ себе си*, като разисквахъ помежду си що е *това* да възкръсне отъ мъртвы-тѣ.

11. И пытахъ го и казувахъ: Защо казувать книжници-тѣ, че трѣба да дойде първомъ Илія?

12. А той отвѣща и рече имъ; Истинѣ че ще Илія първомъ да дойде и да устрои всичко; и какъ е писано за Сына челоувѣскаго, че трѣба да пострада много, и да бѣде униженъ;

13. Но казувамъ ви, че Илія дойде, и сторихъ му каквото щѣхъ, както е писано за него.

14. И като дойде при ученицы-тѣ, видѣ около тѣхъ народъ много, и книжници които ся прѣпирахъ съ тѣхъ.

15. И тутакси всичкый народъ щомъ го видѣ, смая ся, и притекохъ ся та го поздравявахъ.

16. И попыта книжници-тѣ: Какво ся прѣпирате съ тѣхъ?

17. И отговори единъ отъ народа, и рече: Учителю, доведохъ при тебе сына си, който има духъ нѣмъ.

18. И дѣто го прихване, трѣшва го, и запѣня ся, и скърца съсь жбы, и вѣпява ся; и рѣкохъ на твои-тѣ ученицы да испѣдѣтъ *блѣс-тѣ*, но не можѣхъ.